

1703	Seoses maamiilitsa formeerimisega koostati Haapsalu kodanike nimekiri, 20. aprilli seisuga. Loendis oli 42 kodanikku, kellest viis oli sõjaväeteenistuses, 16 kodanikku olid vanad või haiged. Nimekirjast puudus 5 raeliiget.
1707	Valmis Haapsalu Jaani kiriku kantsel, valmistas puunikerdaja Diedrich Walther.
1715	Haapsalut külastas keiser Peeter I, kes tutvus Loode-Eesti sadamakohtadega. Pärimuse järgi randunud ta Kastininal ehk Kassininal; vestelnud paar tundi tollase kohtufoogti Johann Jenckeniga, kes olevat parajasti katust parandanud ja andnud talle bürgermeistri ametikoha ning kangete jookide turustamise monopoli; samuti tunnustanud vanu privileege. Ka käskinud keiser hävitada kõik sõjalised ehitised linnuses. Peeter I külastas ka Ungru mõisa, kus keisri võttis vastu katku surnud maanõuniku Reinhold Ungern-Sternbergi noor lesk Auguste Sophie Freiin (sünd. von der Pahlen). Sellest külaskäigust jutustati hiljem mitmeid legende. Nii olevat keiser näinud tapeedil tumedat laiku ja leidnud siis kapi tagant oma vaenlase Karl XII hiljuti maha võetud portree. Peeter riputanud pildi oma käega tagasi ja öelnud: "Kui sina oleksid võitnud, siis oleks peidus pidanud olema minu pilt".
1726	Torm lõhkus Haapsalu lossikiriku katuse. Lossikogudus kolis linnakirikusse.
1726	Haapsalu linnus jäi riigile, lossipõllud koos Uuemõisaga anti Richteritele, kui M. G. De la Gardie võlausaldajatele.
1731	Haapsalu linnas elas 63 peret (kokku 288 inimest). nende hulgas oli aadliku, pastori, uue kõstri ja kooliõpetaja, endise kõstri, 2 ohvitserilese, 5 raeliikme, 25 linnakodaniku, 5 kodanikulese, 19 eeslinlase ja 2 vaid orbudest koosnenud peret.
1737	Haapsalu linna juhtis selle ajani kohtufoogt koos kahe raehärraga. Kuid Haapsalu kodanike kaebused rae erapooliku kohtupidamise ja linnajuhtimise üle olid kubeneri nii ära tüüdanud, et ta määras asja lahendama eraldi komisjoni. Põhjaliku uurimise tulemusel täiendati raadi asjatundlike liikmetega. Raesekretäriks kutsuti Johann Georg Rambach.
1739	1739-1740 algas usuleärkamine Ridala kihelkonnas. Seda soosisid Ungru mõisnik Ungern-Sternberg ja Ridala pastor M. Mattscheck.
1739	Haapsalus seati sisse riiklik postiteenistus.
1739	Valmistati Haapsalu linnaplaan.
1739	Haapsalu linn hakkas ise kontrollima tollirahade laekumist.
1739	Lossikiriku parandamiseks kogutud ehitusmaterjalist ehitati Haapsallu uus koolimaja.
1740	Haapsalus taastati bürgermeistri amet. Selleks sai senine kohtufoogt Johan Jencken. Kuni 1784. aastani koosnes magistraat viiest liikmest. Bürgermeistri ja kohtufoogti kõrval olid ametis kolm raehärrat. Kohtufoogt oli portooriumi- ja aktsiisihärra ning sekretär. Esimene raehärra oli majutushärra ja pruulihärra. Raesekretär tegeles lisaks protokollimisele, arvepidamisele ja asjaajamisele ka postikorraldusega. Rae teenistuses olid kohtuteener ja aktsiisiteener. Aegade jooksul tööjaotus mängiti ümber vastavalt raeliikmete huvidele.
1740	Haapsalu rae juures moodustati aktsiisikassa, mille eesistujaks oli vanim raehärra ja kaks kaasistujat kodanike hulgast.
1742	Haapsalu linn sai õiguse kasutada poolt laekunud portooriumist.
1742	Haapsalus loodi pruulijate gild, kuhu astus 15 liiget.
1742	Haapsalus alustas tegevust apteek.
1742	Novembris kinnitati Haapsalu pruulijate põhikiri ehk skraa. Taastatud gildi esimeseks oldermanniks sai Johann Tobias Jencken.
1748	<i>Eestimaa kubermangust saadeti välja kõik mustlased, "et nad põhjusega ringi ei hulguks".</i>
1755	Haapsalus sündis luuletaja ja "Tarto maa rahwa Näddali-Lehe" väljaandja Gustav

	Adolph Oldekop, kellest on säilinud üle 40 lõunaestimurdelise luuletuse.
1756	Esimene vennastekoguduse palvemaja Läänemaal — Ridalas. Teistel andmetel pühitseti Ridala kihelkonnas Ungrus asuv palvemaja alles 1762. a.
1756	Haapsallu (praegusele Ehte tänavale) ehitati esimene vene kirik.
1761	Noarootsis sündis Gustav Carlblom. 1782-1789 pastor Haapsalu ja 1789-1814 Noarootsi koguduses. Suri 27. jaanuaril 1814 Tallinnas.
1765	Ungru mõisnik Ungern-Sternberg on oma talupoja Mäe Reinu koos naise Madliga saatnud Kadrina kihelkonda sealset lagunevat vennasteliikumist turgutama. Rein rakendati tööle Jõepere hernhuutlastesõbraliku mõisniku majapidamises, kõrvalülesandega juhtida kohalikku vennasteliikumist. 1776. a., Reinu Ungrusse tagasi pöördudes, jäi temast maha tugev vennastekogudus, mida juhtis 1771. a. Virumaale saabunud saksa hernhuutlane Stüdemann.
1767	21. märtsil võeti Haapsalus ametisse aktsiisiteener, kes pidi jälgima, et ei pruulitaks ilma loata ja aktsiisi maksmata. Aktsiisiteeneriks sai vaba rootsi talupoeg Hans Jacobsohn. Talle anti elamiseks endine tollivahi maja Kaluri (praegu Saue) tänaval. Tema töö esimene tulemus ilmnes 16. mail, kui raad sai oldermann Printzile teha trahvi salaviina põletamise eest.
1767	15. juunil valis Haapsalu raad bürgermeistriks Caspar Joachim Landeseni. Bürgermeistri aastapalgaks määrati linna sissetulekutest 64 rubla.
1772	1772. aasta Haapsalu linnaelanike loendis on välja toodud 40 saksa ja mittedaksa meesteenrit ja 85 naisteenijat, eeslinnades 19 eesti soost meest ja 16 naist, 16 eesti poissi ja 23 tüdrukut. Eraldi on veel nimetatud 4 vana ja haiget meest, 15 vana ja haiget naist, 54 saksa soost meest ja 47 saksa soost naist, 49 saksa soost poissi ja 61 saksa soost tüdrukut.
1773	Uuemõisa mõisa omanik, maanõuniku abikaasa Barbara von Richter kinkis Haapsalu Jaani kirikule surnuaia jaoks krundi (praegune vana kalmistu), millest pool oli mõeldud sakslastele ja pool eestlastele ning rootslastele.
1773	Mõisaküla ja Mõtsu mõisast eraldati Kiska mõis. Omanik parun Karl Gotthard von Wrangell.
1775	Haapsalu rae jurisdiktsiooni all oli 87 meesisikut (vaimulikud ja aadlikud ei allunud raele): 2 suurkaupmeest, 9 kraamipoodnikku, 5 kaubaselli, 1 kaubaburš, 3 kingseppa, 2 rätsepat, 1 kangur, 1 apteeker, 2 sadulseppa, 1 maaler, 2 pagarit, 2 lihunikku, 1 kirstutegija, 2 pottseppa, 2 tiserit, 14 käsitööselli, 15 eesti ja rootsi töömeest.
1775	Haapsalu magistrat asus tööle uues raekojahoones (Kooli tn 2). Varem oli raeistungeid peetud erinevates majades üüritud tubades, mida nimetati siis raetubadeks.
1776	Haapsalus loodi kiriklik vaeste varjupaik, mida juhatas kohalik pastor.
1777	Haapsalus valmis uus pastoraadihoone.
1780	Haapsalu rae juures moodustati tuletõrjekassa, mille eesistujaks oli tuletõrje- ja ehitushärra.
1782	Haapsalu elanike arv oli tõusnud 17. sajandi lõpu tasemeni — ligi 600 inimeseni.
1783	3. juulil laiendati Balti provintsidele Venemaa sisekubermangudes juba 1775. a. sisse seatud uus halduskorraldus, mis jäi siin kehtima kuni Katariina II surmani. 1796. a. Balti provintside valitsemine muudeti sarnaseks Venemaa omaga. Mõlema kubermangu etteotsa nimetati ühine asehaldur. Selle järgi nimetati ajalookirjanduses perioodi 1783-1796 asehaldusajaks. Kõik Eesti- ja Liivimaa mõisnikud said ühesugused õigused, kuulusid nad siis rüütelkondadesse või mitte. Linnade valitsemiseks loodi senise rae asemele linnaduumad, kuhu valiti esindajaid ka vähemjõukatest kihtidest. Valimisõigus anti kõigile majaomanikele, sõltumata rahvusest ja tegevusalast. Suurendati maakondade arvu. Haapsalu sai

	maakonna(kreisi)linnaks.
1787	Valiti esimesed Haapsalu aukodanikud: kauaaegne bürgermeister Caspar Joachim Landesén ja Fromhold Printz.
1789	Valmis Haapsalu kohtumaja, mille on arhitekt Johann Caspar Mohr.
1790	Lüganuse pastori O. W. Masingu sõnul "ei tunne rahva ebausk mingeid piire... Veel praegugi tuuakse ohvreid kuradile, et ta ei saadaks kahju ega toetaks oma abiga kedagi, kes kavatseb kurja teha."
1795	Haapsalus tõsteti kodanikumaksu. Võõrsilt tulnud kaupmees pidi tasuma 70, kohalik kaupmees 50, käsitöömeister 20 ja sell 40 rubla.
1797	3. augustil sündis Tallinnas Carl (Karl) Abraham Hunnius (surn. 10. mail 1851 Haapsalus), baltisaksa arst, meditsiinidoktor (1821), Eesti kurortoloogia rajaja, Haapsalu mereäärsete rannapuiestike loomise üks algataja. 1820. aastast töötas Haapsalus kreisiarst Gustav Printzi abina ja invaliididekomando (Napoleoni-vastasest sõjast osavõtnute) haigemaja juhatajana, 1830. a. kuni surmani töötas kreisiarstina. C. A. Hunnius hakkas esimesena Eestimaal ja üldse tolleaegsetes Balti kubermangudes Eesti lahtedes leiduvat muda teaduslikult ja tagajärjekalt ravivahendina kasutama. Talle anti riiginõuniku tiitel ja aadliseisus. C. A. Hunnius on maetud Haapsalu vanale kalmistule. 1928. a. püstitati Eesti kurortoloogia rajajale Haapsalusse mälestusammas.
1799	Apteeker Raupach tegi ebaõnnestunud katse asutada Haapsalus raamatukogu.